

資料來源: Tô Hoài tuyển tập ngắn hay, Nhà xuất bản Văn Học, p.126-127

作者:Tô Hoài

Đằng sau nhà, có một vườn cải. Đây là một khoảng đất tận góc vườn đằng kia, giáp bờ ao, vun xới, bón tưới do công trình của Lặc. Cùng là ở trong vườn, nhưng Lặc rào kín bốn phía, để đề phòng sự tàn phá của bọn ngan vịt nghịch ngợm. Chỉ hở một cái cửa nhỏ. Mỗi ngày hai buổi, Lặc xách vò nước vào tưới.

Bốn luống cải chạy đều một hàng. Màu xanh tươi tắn giải lên trên màu đất vàng sẫm. Có luống vừa bén chân, mới trổ được đôi ba tờ lá bé. Những mảnh lá xanh ròn, có khía răng cưa, khum xuống sát đất. Cải này trồng để ăn vào Tết Nguyên đán. Cũng có luống những tàu lá cải đã vong cao, Khía lá rách mạnh vào chiều sâu. Ở giữa chòm lá lòa xòa, vươn lên một cái thân dài mụ mẫm và phấn trắng. Đầu thân, lơ thơ có những chùm hoa nhỏ, những chùm hoa của những đóa hoa nhỏ xiu ấy, mở ra những cánh vàng li ti. Đó là những luống cải để làm dưa. Chúng đã già rồi. Nhưng vườn chỉ đẹp, khi những cây cải già nở hoa vàng. Có không biết bao nhiêu là bướm trắng từ xứ mô tê nào rủ nhau đến chơi ở vườn cải. Chúng họp thành đàn, bay dập dờn trên từng cánh lá. Chỉ bay thôi, mà không đậu. Những cánh trắng trắng phấp phới trên nền cải xanh lốm đốm điểm hoa vàng. Lại thêm có mưa xuân về sớm, mà là trời đổ bụi mưa xuống. Trước gió hiu hiu, những bụi trắng bay loăng quăng vẩn vơ.

Căn vườn đẹp, xinh là thế, mà một bữa kia, có những kẻ rất phàm phu vào bới tung cả lên. Hôm ấy Lặc tưới vườn nhưng lúc ra quên cài then cửa. Một lúc sau, nghe có tiếng khịt khịt thở mũi. Rồi lại có tiếng chân đạch đạch. Rồi thì một chiếc mỏ vàng to bè bè, hai con mắt lơ lảo, và cả cái đầu đỏ khé, thò vào trong phen. Thấy phen ngỏ rộng, hai cái chân lữn chũn cũng nhún lên nữa: À, chàng ngan đực đương ịch leo vào vườn. Chàng vừa leo vào xong, còn đứng ngẩn ngơ nhìn khu vườn man mác một màu xanh yêu mến, thì ở ngoài lại có tiếng thở, lại có tiếng chân đi, lại một cái đầu đỏ nữa thò vào phen. Con mụ! Con mụ ngan cũng nhảy vào vườn rồi.